

[Boligministeren]

til i resten af regeringen, at spørgsmålet om, hvorvidt de stillede betingelser var opfyldt, skulle afklares ved, at sagen igen blev forelagt i form af et nyt aktstykke.

Jeg kunne da godt selv have afgjort det spørgsmål ved at sige, at de var opfyldt, men både jeg og regeringen fandt det altså rigtigt at lægge sagen frem i fuld åbenhed. Det kan jeg ikke tro hr. Glensgård kan have noget imod.

Må jeg lige tilføje, at når hr. Glensgård i sin fremsættelse taler om, at det nye aktstykke går noget videre end det gamle, så er det simpelt hen ikke korrekt, tværtimod. Der er tale om garantier for væsentligt færre grunde og til et lavere samlet beløb. Så enkelt er det.

Hr. Glensgårds pågreb på både offentlige myndigheder og private institutioner og virksomheder har intet hold i virkeligheden. De er fuldstændig udokumenterede. Med andre ord, de savner ethvert grundlag. Hr. Glensgård skal ikke vente nogen sympati fra regeringen for den måde at føre sig frem på. Jeg synes ikke, det er rimeligt eller acceptabelt at komme med sådanne påstande, sådanne angreb på kammeradvokaten, på politiet, på pengeinstitutterne og på boligselskaberne.

Hr. Glensgård påberåber sig flere gange i sin fremsættelse hensynet til lejerne. Jeg vil gerne sige, at det skal hr. Glensgård ikke tro han har patent på. Hensynet til lejerne, hensynet til, at usikkerheden erstattes af en afklaring, har vejet meget tungt ved regeringens beslutning om at bede finansudvalget om tilslutning til aktstykket. Det kan da godt være, at man kunne have tilgodeset lejerne på en anden måde, men under de givne omstændigheder har regeringen altså fundet, at den fremgangsmåde, vi har valgt, er den rigtige.

Må jeg så om økonomicirkulærets overholdelse sige, at når kammeradvokatens redegørelse foreligger, mener jeg, tiden er inde til at se på, om cirkulæret er godt nok. Regeringen lægger stor vægt på, at de erfaringer, vi allerede har gjort i sagen om de ubebyggede grunde, og de erfaringer, der måtte følge af kammeradvokatens redegørelse, kommer til at afspejle sig i et revisionsarbejde om dette økonomicirkulære. Uden at lægge mig for fast i dag kan jeg godt sige, at der er meget, der tyder på, at der er behov for visse opstramninger.

Endelig vil jeg godt sige, selv om det måske er overflødigt, at hvis det viser sig, at der er handlet i strid med de regler og bestemmelser, der gælder for virksomheder som de almennyttige boligselskaber – og det gælder selvfølgelig både de specielle regler, der er fastsat i cirkulæret, og den mere generelle lovgivning – så er det klart, jeg ikke vil tøve med at skride ind.

Hr. Glensgård har ved fremsættelse af dette forslag foreslået, at man pålægger mig at trække aktstykket tilbage fra finansudvalget. Set ud fra hensynet til lejerne i de berørte boligselskaber vil det efter regeringens opfattelse være særdeles uklogt. Tværtimod skal jeg for at fjerne usikkerheden hos lejerne, for at imødekomme et forståeligt ønske hos disse om en hurtig afklaring, bede om folketingets medvirken til, at den foreslåede garantiordning hurtigst muligt kommer på plads. Jeg skal derfor bede om, at forslaget til folketingsbeslutning forkastes, så finansudvalget kan gøre sit arbejde færdigt med aktstykket – med det resultat, vi har ønsket.

Albertsen (S):

Inden jeg går over til at sige noget om selve forslaget, som vi behandler, føler jeg, det er min pligt at kommentere den meget særprægede fremsættelse, der er tale om fra hr. Glensgårds side.

Jeg har i 22 år været medlem af denne forsamling, og jeg mener, at det er af en umådelig værdi for os, der er her, og også for befolkningen som sådan, at dette er landets frieste talerstol. Men det giver os et ganske, ganske særligt ansvar. Hvis vi ikke lever op til dette ansvar, undergraver vi denne talerstols frihed. For mig var det en pinlig oplevelse at høre hr. Glensgård udtale sig om personer, som ikke har mulighed for at svare, udtale sig om deres forhold til straffelovgivningen m.v. og nærmest antyde – ikke alene antyde, men nærmest sige – at de pågældende faktisk stod midt i noget kriminelt. Det vil jeg meget beklage blev sagt, og jeg håber virkelig, at alle vil bidrage til, at sligt ikke gentager sig.

Der blev ydermere sagt, at her drejede det sig om at redde en bestemt banks særlige interesser. Jeg mener, denne betragtning er urimelig. Så vidt jeg har kunnet fornemme på alle, der har udtalt sig i denne sag og tid-